

B: Důvody rozhodnutí

I. Přípustnost podnětů u rodinného soudu

Návrh na rodinný soud posoudit ohrožení blahobytu dítěti je přípustný.

Zejména právní cesty jsou postupem u obecných soudů otevřené a rodinné soudy jsou ve věci příslušné.

Podle § 13 GVG patří rodinné věci mimo jiné před běžné soudy. Věcná odpovědnost vyplývá výlučně z § 23a odst. 1 č. 1 GVG. V důsledku jsou pro rodinné záležitosti odpovědné místní soudy. Oddíl 23b GVG se týká pouze zákonem regulovaném rozdělení rodinných záležitostí v rámci místního soudu.

Podle § 111 č. 2 FamFG jsou rodinné záležitosti také synovskými záležitostmi. K synovským záležitostem patří podle paragrafu 151 č. 1 FamFG mimo jiné taky rodičovská péče. K rodičovské péči patří taky spořádané ustanovení § 1666 BGB, podle kterého rodinný soud musí přijmout nezbytné opatření, je-li fyzický, duševní nebo emocionální blahobyt dítěte nebo jeho majetek ohrožen a rodiče nejsou ochotni nebo nemohou odvrátit nebezpečí. Přitom může rodinný soud ve věcích péče o osoby podle § 1666 odst. 4 vykonávat opatření s účinností proti třetím stranám.

Nic jiného nevyplývá i z § 40 VwGO pro právní proces. V řízení o péči o dítě není možné se odvolat ke správním soudům. Důvodem je, že federální zákon výslovně přiděluje řízení z důvodu ohrožení dobrých životních podmínek dítěte jinému soudu, a to rodinnému soudu, § 40 odst. 1 věta 1 VwGO ve spojení s oddílem 1666 německého občanského zákoníku (BGB).

Vychází to také z ústavních potřeb.

Ochrana dětí je v německém právu vytvořena vícekolejně. Pro řízení před obecnými civilními- nebo správními soudy jsou skutečně žádosti v právním smyslu nezbytné. Výše uvedené soudy mohou jednat pouze pokud byla taková žádost podána.

Postupy podle § 1666 BGB naproti tomu nepatří k aplikačním řízením ve smyslu § 23 FamFG, ale k postupům podle § 24 FamFG, které lze zahájit z moci úřední; na návrh jakékoli osoby nebo bez takové osoby, pokud soud považuje zásah za nezbytný z důvodu nejlepšího zájmu dítěte, § 1697a německého občanského zákoníku (BGB).

Riziko pro dítě je třeba potvrdit v případě aktuálního rizika pro duševní, fyzickou nebo emoční pohodu dítěte do té míry, že lze v případě dalšího vývoje bez zásahu s přiměřenou jistotou předvídat značné škody. (Palandt-Götz, § 1666 Rn. 8).

Podle současného stavu vědy je takové riziko přinejmenším patrné z nošení krytu úst a nosu, takže soud musel zahájit řízení k posouzení této otázky.

Podle zásady rovného zacházení z článku 3 základního zákona a opatrovnictví státního společenství pro rodinu zakotveného v článku 6 základního zákona by bylo ústavně nepřijatelné, kdyby některé děti mohly doufat, že bude podána žádost k soudu, který se jeví jako vhodný, ale jiní ne. I děti, jejichž rodiče jsou podle aktuální situace zásadně ochotní a schopni podat potřebné žádosti, mohou zaostávat, pokud to rodiče neudělají nebo to alespoň oddalují ze strachu ze znevýhodnění svých dětí. Na všechny děti se vztahuje článek 1666 německého občanského zákoníku. V samotném řízení platí zásada oficiálního vyšetřování, § 26 FamFG.

Podle převládajícího názoru proto rodiče nejsou nuceni předem se vydat cestou obecného občanského práva (Palandt-Götz, § 1666 mezní číslo 41). Rovněž nejsou nuceni nejdříve podniknout právní kroky proti ustanovení, který jsou základem nařízení, pomoci právním řízením vůči správě, a v případě potřeby se snažit o řízení týkající se normové kontroly. To už vyplývá mimochodem ze skutečnosti, že správní řízení sleduje jiný cíl právní ochrany, než jakou zde

aspirovaném nařízení vůči vedením školy a učitelům dítěte. Nakonec tu jsou zde také požadavky na přípustnost pro vydání předběžného příkazu podle §§ 49 a násl. FamFG.

Zejména je přípustný předběžný příkaz, protože se zde uplatňuje, že je to odůvodněno na základě pro právní vztah směrodatných předpisů (§ 1666 BGB) a s naléhavou potřebou okamžitého opatření s ohledem na školní výuku, probíhající s povinností nosit obličejovou masku.

II. Odůvodnění návrhu předloženého rodinnému soudu

1. Obecně

Návrh na rodinný soud k zabránění ohrožení dobrých životních podmínek dítěte, rozhodnout o vyhovujícím, tenóru odpovídajícím spořádání, je podle § 1666 BGB oprávněný.

Riziko pro dítě je třeba potvrdit v případě akutního rizika pro duševní, fyzickou nebo emoční pohodu dítěti do takové míry, že lze v případě dalšího vývoje bez zásahu se značnou jistotou předvídat závažnost poškození. (Palandt-Götz, § 1666 Rn. 8).

Takové nebezpečí zde existuje. Protože děti nejsou ohroženy pouze na duševní, fyzické a duchovní pohodě, ale v současné době jsou také poškozovány povinností nosit během školy obličejové masky a udržovat si odstup od sebe a od ostatních lidí. To porušuje četná práva dětí a jejich rodičů podle zákona, ústavy a mezinárodních úmluv. To se týká zejména práva na svobodný rozvoj osobnosti a fyzické integrity z článku 2 ústavy, jakož i práva z článku 6 ústavy na výchovu a péči rodičů (rovněž s ohledem na zdravotní opatření a „předměty“, které mají děti nosit). To však platí i pro další práva dětí, jak je uvedeno v části A IV. matkou dětí.

Děti jsou poškozovány fyzicky, psychicky i výchovně a jsou porušována jejich práva, aniž by to bylo prospěšné pro samotné děti nebo pro třetí strany.

Školní správa a učitelé se nemůžou odvolat na státní právní ustanovení, jak blíže popsáno v části A II., protože tyto předpisy jsou protiústavní, a tedy neplatné.

Povinnost podle čl. 100 odst. 1 základního zákona předložit případně protiústavní zákon spolkovému ústavnímu soudu nebo ústavnímu soudu státu se výslovně vztahuje pouze na formální spolkové a státní zákony, nikoli však na hmotněprávní zákony, jako jsou vyhlášky nebo obecná vyhláška v otázce. Podle ustálené judikatury Spolkového ústavního soudu (zásadně BVerfGE 1 184 (195 a násl.)) musí každý soud sám rozhodnout o jejich slučitelnosti s ústavou, včetně rozsudku AG Weimar, rozsudku ze dne 11. ledna 2021 - 6 OWi - 523 Js 202518/20 -, juris.

Jak rodinný soud může reagovat na ohrožení dobrých životních podmínek dětí, pro jejichž odůvodnění se používají formální spolkové nebo státní zákony, kromě podání u spolkového nebo státního ústavního soudu, zde není relevantní, a proto nevyžaduje žádné další vysvětlení.

Ustanovení státního práva, jak jsou podrobně popsána v části A II. (to platí také pro aktualizace se stejným nebo podobným obsahem), jsou protiústavní, protože porušují zásadu proporcionality zakotvenou v právním státě, články 20, 28 základního zákona.

Podle této zásady, která je známá také jako zákaz překročení, musí být opatření zamýšlená k dosažení legitimního účelu vhodná, nezbytná a přiměřená v užším smyslu - tedy při zvažování výhod a nevýhod jimi dosažených.

Oproti § 1 odst. 2 IfSG evidencemi nepodložené opatření jsou již nevhodná pro dosažení zásadně legitimního účelu, který sleduje zabránění přetížení zdravotního systému nebo snížení infekční dění virem SARS-CoV-2. V každém případě jsou však nepřiměřené v užším smyslu, protože způsobeným nevýhodám/kolaterálními škodami, nestojí naproti žádný patrný užitek jak samotně pro děti tak i vůči třetím osobám.

Níže je odůvodněná nevhodnost a nepřiměřenost předepsaných opatření. Je však třeba poukázat na to, že protiústavnost zásahu do jejich práv nemusí dokázat zúčastněné strany, ale naopak svobodný stát Durynsko, který zasahuje do práv zúčastněných stran jeho ustanoveními státního práva, by musel nezbytnými vědeckými důkazy prokázat, že taková předepsaná opatření jsou vhodná k dosažení zamýšlených účelů, a že v případě potřeby jsou přiměřené. To se zatím nestalo ani v nejmenším.

2. Chybějící prospěch nošení masek a dodržování předpisu o dodržování odstupu pro samotné děti a třetí osoby

Recenzentka Prof. Dr. med. Ines Kappstein vyhodnotila v jejím zcela předloženém znaleckém posudku, viz A VIII., celý mezinárodní vědecký datový stav ohledně masek.

K přesvědčení soudu shrnula, že účinnost masek pro zdravé lidi na veřejnosti nebyla vědeckými důkazy prokázána. Vědecké fakty rovněž nepodporují „ochranu třetích osob“ a „nepozorovaný přenos“, kterým RKI odůvodnila své „přehodnocení“.

Plausibilita, matematické odhady a subjektivní hodnocení v názorových příspěvcích nemohou nahradit klinické-epidemiologické studie. Experimentální studie o výkonu filtrů masek a matematické odhady nejsou vhodné k prokázání účinnosti v reálném životě. Mezinárodní zdravotnické orgány se vyjadřují pro nošení masek na veřejných prostranstvích, ale rovněž tvrdí, že o tom neexistují důkazy z vědeckých studií. Všechny aktuálně dostupné vědecké výsledky spíše naznačují, že masky nemají žádný vliv na proces infekce. Veškeré publikace uváděné jako důkaz účinnosti masek na veřejných prostranstvích tento závěr bez výjimky neumožňují.

To platí také pro takzvanou studii „Jena“, jak recenzentka podrobně vykládá ve zprávě. Protože ve studii Jena – stejně jako drtivá většina jiných studií, na teoretických domněnkách se zakládající, čistě matematické modelové studie bez skutečného trasování, s autory z oboru makroekonomii bez epidemiologických znalostí – zůstává, jak od recenzentky v detailu popsané, rozhodující okolnost nepovšimnutá, že infekční hodnoty už zřetelně klesali před zavedením povinností nošení masek v Jena, 6. Dubna 2020 (přibližně tři týdny později v celé zvaskové oblasti), a že už ke konci března 2020 neexistovalo žádné relevantní infekční dění.

Jak dále vysvětluje recenzentka, musí každá maska být správně použita, aby byla v zásadě účinná. Masky se po dotyku mohou stát kontaminačním rizikem. Na jedné straně je však obyvatelstvo nenosí správně a na druhé straně se jich velmi často dotýkají. To se dá pozorovat i u politiků v televizi. Populace nebyla trénovaná, jak správně používat masky, nebylo jí vysvětleno jak si umýt ruce na cestách nebo jak je efektivně dezinfikovat. Rovněž se nepodařilo vysvětlit, proč je hygiena rukou důležitá a že je potřeba si dát pozor se rukama nedotknout očí, nosu a úst. Populace byla ponechána s maskami prakticky sama sebou.

Riziko infekce se nejen nesnižuje nošením masky, ale naopak se ještě zvyšuje nesprávným zacházením s maskou. Znalkyně to ve své zprávě podrobně vysvětluje – i skutečnost, že a z jakých důvodů je „nereálné“ dosáhnout vhodného použití masek obyvatelstvem.

Přenos SARS-CoV-2 prostřednictvím „aerosolů“, tj. vzduchem, je medicíně neplauzibilní a vědecky neprokázaný. Představuje hypotézu, která přichází hlavně od fyziků zaměřených na aerosoly, kteří na základě jejich odbornosti podle recenzentky pochopitelně nemohou posoudit lékařské souvislosti. Teorie „aerosolu“ je extrémně škodlivá pro lidské soužití a znamená, že lidé se již nemohou cítit v bezpečí v žádném interiéru a někteří se dokonce bojí infekce „aerosoly“ mimo

budovy. Spolu s „nepozorovaným“ přenosem vede teorie „aerosolu“ k tomu, že každý bližní může být považován jako zdroj infekčního rizika.

Změněné vyjádření politiky k maskám, nejprve látkovým maskám v roce 2020, poté od začátku roku 2021 buď chirurgické masky nebo masky FFP2, nemají jasnou linii. I když jsou jak chirurgické masky a i masky-FFP lékařské masky, mají různé funkce, a proto nejsou zaměnitelné. Buď politici, kteří učinili tato rozhodnutí, sami nechápali pro co jaký typ masky je v zásadě vhodný a nebo jim na tom nezáleží, nýbrž jim jde pouze o symbolickou hodnotu. Z pohledu znalkyně je maskové rozhodnutí politiky nepochopitelné a mírně řečeno nepřijatelné.

Znalkyně rovněž zdůrazňuje, že neexistují žádné vědecké studie o udržování odstupu mimo péči o pacienty. Souhrnem řečeno lze stanovit podle jejího názoru a za účelem přesvědčení soudu pouze následující pravidla:

1. Udržování vzájemné vzdálenosti asi 1,5 m (1 - 2 m), pokud má jeden ze dvou lidí příznaky nachlazení, lze považovat za rozumné opatření. Ve vědeckém smyslu to však není zajištěno. Existují pouze pokyny nebo se to dá považovat za věrohodné, že to je účinným opatřením k ochraně před kontaktem se zarodkem skrz kapenkové respirační sekrety, pokud vykazuje kontaktní osoba známky nachlazení. Na druhou stranu to nedělá smysl se chránit všestranným distancováním, pokud je kontaktní osoba nachlazená.

2. Vědecké údaje nepodporují všestranné distancování nebo dokonce jen vzájemné odstupy 1,5 m (1 - 2 m), když žádný z přítomných lidí nevykazuje známky nachlazení. Ve výsledku je však velmi vážně narušeno soužití lidí a zejména bezstarostný kontakt mezi dětmi, aniž by byl patrný jakýkoli přínos z hlediska ochrany před infekcí.

3. Úzké kontakty, tj. méně než 1,5 m (1 - 2 m), mezi studenty nebo mezi učiteli a studenty nebo mezi kolegy v práci atd. nepředstavují riziko, i když jedna ze dvou kontaktních osob má známky nachlazení, protože doba takových kontaktů ve škole nebo dokonce s dospělými někde na veřejnosti je příliš krátká na to, aby došlo k přenosu kapiček. Ukazují to také studie z domácností, kde navzdory úzkému soužití s mnoha kožními a sliznicovými kontaktu onemocní jen málo členů domácnosti, i když má někdo infekci dýchacích cest.

Znalkyně přesvědčivě zdůrazňuje problém matematického modelování. Matematické modelování (nazývané také matematické odhady) je známé z předpovědi počasí a výzkumu klimatu, ale již mnoho let se používá k předpovědi průběhu epidemií a vlivu různých preventivních opatření. Používají se zejména tam, kde je málo smysluplných údajů z přímých vyšetření. Velkou část všech studií o SARS-CoV-2 (např. účinnost masek) tvoří matematické modely, které mají jen velmi omezenou informační hodnotu, protože jejich výsledky neodrážejí „skutečný“ život, ale vycházejí z předpokladů.

Výsledky závisí na těchto „seřizovacích šroubech“, a proto poskytují zjednodušený obraz reality. Takové studie proto mohou přinést pouze „když-tak“ výsledky. Na jedné straně existují čisté teoretické modely a na druhé existují modely, ve kterých je použito tolik klinicko-epidemiologických údajů, kolik je k dispozici. Jak však podrobně vysvětluje recenzentka, výsledek má vždy velmi omezenou informativní hodnotu a kvalita vědeckých důkazů je přinejlepším málo hodnotná.

Výsledky těchto studií v souvislosti s SARS-CoV-2 jsou často daleko přeceňovány, pokud jde o jejich význam pro realitu, a pokud jsou považovány pozitivním důkazem účinnosti opatření. To bylo možné během pandemie pozorovat opakovaně a jak výslovně zdůrazňuje znalkyně, dokonce i mezi vědecky aktivními lékaři a biologickými vědci.

Znalkyně také upozorňuje na tento problém při otázce, jaké přenosové rychlosti lze očekávat od symptomatických, presymptomatických a asymptomatických lidí. Podle jejich prohlášení jsou

presymptomatické přenosy možné, ale nevyhnutelné. V každém případě jsou podle ní při hodnocení reálných scénářů skutečných kontaktů výrazně nižší než při použití matematického modelování.

Ze systematické kritiky s metaanalýzou Corona přenosů v domácnostech, publikovaného v prosinci 2020, konstatuje (znalkyně) vyšší, ale stále nenadměrnou přenosovou rychlost u symptomatických indexových případů se 18% vůči extrémně nízké přenosové rychlosti, u asymptomatických případů pouhých 0,7%. Možnost, že asymptomatictí lidé, dříve známý jako zdraví lidé, přenášejí virus, je proto bezvýznamná.

Závěrem konstatuje znalkyně odpovědi na důkazové otázky 1, 3 a 4:

Neexistují důkazy o tom, že by obličejové masky různých typů mohly vůbec nebo dokonce významně snížit riziko infekce SARS-CoV-2. Toto tvrzení platí pro lidi všech věkových skupin, včetně dětí a dospívajících, stejně jako pro asymptomatické, presymptomatické a symptomatické lidi.

Naopak existuje možnost, že při nošení masek dochází ještě k častějšímu kontaktu mezi rukama a obličejem, čímž se ještě zvyšuje riziko dostat sebe a nebo jiné lidi se zárodkem do kontaktu s virem. Pro běžnou populaci neexistuje žádné riziko infekce, ať už na veřejnosti nebo v soukromí, které by nošení obličejových masek (nebo jiná opatření) mohlo snížit.

Neexistují žádné podklady o tom, že dodržování předpisů distancování může snížit riziko infekce. To platí pro lidi všech věkových skupin, včetně dětí a mladých lidí.

Tyto výsledky jsou potvrzené rozsáhlými nálezy znalce Prof. Dr. Kuhbandner. I poté neexistují dosud žádné vysoce kvalitní vědecké důkazy o tom, že nošení obličejových masek může významně snížit riziko infekce.

Podle zjištění odborníka vycházejí doporučení RKI a směrnice S3 profesních sdružení z observačních studií, laboratorních testů efektu filtru a modelových studií, které poskytují pouze nízkou až velmi nízkou úroveň důkazů, protože není na zaklade použité metodologii možné dojít k platnému závěru ohledně efektu masek ve všedním dnu a ve školách. Kromě toho jsou výsledky jednotlivých studií heterogenní a novější observační studie rovněž poskytují protichůdné nálezy.

S ohledem na randomizované kontrolované studie, které doposud existovaly o vlivu nošení masek, znalec poukazuje na to, že se nedá zjistit žádná účinnost. Jediná dosavadní komplexní randomizovaná kontrolovaná studie o nošení bavlněných masek spíše naznačuje, že bavlněné masky mohou dokonce zvýšit riziko infekce. Zde hraje roli manipulace s maskou, která může mít při špatném zacházení negativní dopad na riziko infekce. Problémy s manipulací jsou však nevyhnutelné, hlavně pro školáky, zejména mladší. Znalec Prof. Dr. med. Kappstein poukázal na to, že problém s manipulací vede k tomu, že nošení masek je nejen zbytečné z hlediska zabránění infekci, ale je dokonce škodlivé.

Navíc je pomoci nošení masky dosažitelná míra redukce rizika se nakazit v podstatě velmi nízká, protože infekce se ve školách vyskytují velmi zřídka i bez masek. Absolutní snížení rizika je tedy tak malé, že jej nelze použít k relevantnímu boji proti pandemii.

Podle znalce je v současné době údajně rostoucí počet infekcí u dětí ve skutečnosti způsoben tím, že počet testů u dětí se v předchozích týdnech výrazně zvýšil. Vzhledem k tomu, že riziko infekce ve školách je velmi malé, se nedá počítat s tím, že se šíření virů ve školách výrazně zvýší i při možném nárůstu míry infekce ve studiích předpokládaném poměru novou variantou viru B.1.1.7.

Naproti nízkému přínosu stojí potencial mnoha vedlejších účinků souvisejícími s fyzickou, psychickou a sociální nepohodou dětí, pod kterou by mnoha dětí muselo trpět, jen aby se zabránilo jedné jediné infekci.

Znalec je mimo jiné podrobně vysvětluje v seznamu nežádoucích účinků zveřejněného v časopise *Pediatric Journal*.

3. Nevhodnost testů PCR a rychlých testů pro měření infekčního dění

Už znalkyně Prof. Dr. med. Kappstein ve své zprávě zdůrazňuje, že pomocí použitého testu PCR lze detekovat pouze genetický materiál, ale nikoli to, zda RNA pochází z virů, které jsou schopné infekce, a tím i schopné se replikovat (= schopné se reprodukovat).

I znalkyně Prof. Dr. rer. biol. hum. Kämmerer ve své odborné zprávě o molekulární biologii potvrzuje, že test PCR - i když je proveden správně - nemůže učinit žádné prohlášení o tom, zda je osoba infikována aktivním patogenem nebo ne.

Protože test nedokáže rozlišit mezi „mrtvou“ hmotou*, např. zcela neškodným fragmentem genomu jako pozůstatkem boje vlastního imunitního systému těla proti nachlazení nebo chřipce (takové fragmenty genomu lze najít mnoho měsíců poté, co imunitní systém problém vyřešil) a „živou“ hmotu, tj. „čerstvým“ k reprodukci schopným virem.

Takto se používá provedení PCR také ve forenzice, aby se reprodukovalo ze zbytků vlasů nebo jiných stopových materiálů získaných zůstatků DNA pomocí PCR takovým způsobem, aby bylo možné identifikovat genetický původ pachatele („genetický otisk prstu“).

I když je vše včetně všech přípravných kroků (návrh a ustavení PCR, vzorkování, příprava a provedení PCR) uděláno „správně“ a test je pozitivní, tj.: je rozpoznána sekvence genomů, která může také existovat v jednom nebo dokonce v konkrétním viru „Corona“ (SARS-CoV-2), tak to za žádných okolností neznamená, že osoba, která měla pozitivní test, je infikována replikujícím se SARS-CoV-2 virem a následně pro ostatní nakažlivá = nebezpečná.

Spíše je k určení aktivní infekce pomocí SARS-CoV-2 třeba použít další, konkrétně diagnostické metody, jako je izolace virů schopných replikace.

Bez ohledu na zásadní nemožnost stanovení infekce virem SARS-CoV-2 pomocí testu PCR závisí výsledky testu PCR podle výroků recenzentkou Prof. Dr. Kämmerer také na řadě parametrů, které na jedné straně způsobují značnou nejistotu a na druhé straně s nimi lze manipulovat tak, aby bylo dosaženo mnoha nebo několika (zdánlivě) pozitivních výsledků.

Následně mají být zvýrazněné dva hlavní zdroje chyb.

Na jedné straně to zahrnuje počet cílových genů, které mají být testovány. To bylo postupně sníženo z původních tří na jeden v souladu s pokyny WHO.

Znalkyně uvedla, že použití pouze jednoho cílového genu, který má být testován ve smíšené populaci 100 000 testů, bez jediné skutečně infikované osoby, na bázi při mezilaboratorním srovnání INSTAND (ring trial) u průměrné kvóvy chybovosti, vede ve výsledku k 2 690 falešně pozitivně testovaných osob. Pokud by byly použity 3 cílové geny, bylo by to jen 10 falešně pozitivních výsledků.

Pokud by 100 000 provedených testů mělo být provedeno jako reprezentativní pro 100 000 občanů města/okresu v průběhu 7 dnů, vyplývalo by ze snížení použitých cílových genů s ohledem na

„denní incidenci“ rozdíl 10 falešně pozitivních výsledků vůči 2690 falešných-pozitivů a v závislosti tíhy omezení svobody občanů.

Pokud by bylo pro analýzu PCR použito správné „cílové číslo“ tří nebo dokonce lepší (například v Thajsku) až 6 genů, míra pozitivních testů a tedy „sedmi-denní incidence“ by byla téměř úplně na nulu snížena.

Na druhé straně je jedním ze zdrojů chyb takzvaná ct hodnota, tj. počet amplifikačních kroků/zdvojovacích kroků, do kterých je test stále hodnocen jako „pozitivní“. Znalkyně poukazuje na to, že nemají podle jednomyslného vědeckého názoru, všechny „pozitivní“ výsledky, které jsou identifikované teprve od cyklu 35, žádný vědecký (tj. žádný důkazový) význam. V rozmezí ct hodnoty 26-35 lze test hodnotit jako pozitivní pouze ve srovnání s kultivací viru. Test RT-qPCR pro detekci SARS-CoV-2, který byl propagován po celém světě pomocí WHO, byl však (a na základě všech ostatních na něm založených testů) nastaven na 45 cyklů bez toho, aby byla definovaná prahová CT-hodnota pro "pozitivní" výsledky.

Znalkyně ve zprávě uvádí další zdroje chyb při zpracování testu.

Při použití testu RT-q-PCR je navíc nutné dodržovat upozornění WHO (information notice) pro uživatele IVD 2020/05 (č. 12 právních informací soudu). Podle upozornění WHO je třeba odebrat nový vzorek, provést další vyšetření a provést diferenciální diagnostiku, pokud výsledek zkoušky neodpovídá klinickým nálezům vyšetřované osoby; teprve potom lze podle tohoto zadání test počítat do pozitivních výsledků.

<https://www.who.int/news/item/20-01-2021-who-information-notice-for-ivd-users-2020-05>

Tento požadavek je v Durynsku a na celostátní úrovni stejně moc zanedbáván, jako jsou zanedbané vícečetné počty v případě opakovaných testů prováděných na stejných osobách (č. 13 právních informací soudu).

Podle prohlášení v odborné zprávě nemohou rychlé testy antigenu použité pro hromadný test poskytnout žádné informace o infekčnosti, protože s nimi lze detekovat pouze proteinové složky, které nesouvisí s neporušeným replikovatelným virem.

Aby bylo možné posoudit infekčnost testovaných osob, by musel provedený příslušný pozitivní test (podobně jako RT-qPCR) být individuálně porovnán s virem, který je schopný replikaci, což není možné při těch extrémně variabilních a nekontrolovatelných zkušebních podmínkách.

Nakonec znalkyně poukazuje na to, že nízká specifita testů způsobuje vysokou míru falešně pozitivních výsledků, které mají zbytečné osobní (karantény) a sociální (např. uzavřené školy, „zprávy o vypuknutí“) dopad, než se objasní jako falešný alarm. Náchylnost pro chyby, tj. vysoký počet falešně pozitivních výsledků, je obzvláště silná u testů s pacienty bez příznaků.

Je třeba poznamenat, že použitý test PCR a rychlotesty na antigeny, jak prokázali odborníci, nejsou v zásadě vhodné pro stanovení infekce virem SARS-CoV-2. K tomu ještě přistupují v posudku popsané zdroje chyb, které ovlivňují výsledky zásadně, takže adekvátní stanovení infekčního dění SARS-CoV-2 v Durynsku (a celostátně) není dané ani v náznacích.

Beztak je pojem „případ“ (incidence) zneužíván státními zákonodárci. Protože pod pojmem „případ“ se ve skutečnosti rozumí výskyt nových nemocí u definované skupiny lidí (opakovaně testovaných a případně lékařsky vyšetřovaných) ve stanovené lhůtě, viz č. 11 právních informací soudu. Ve skutečnosti jsou však nedefinované skupiny lidí testovány v nedefinovaných časových obdobích, takže u toho, co je označováno jako „případ“, se jedná pouze o prostý počet hlášek.

V každém případě podle meta studie která byla publikovaná v bulletinu WHO v říjnu 2020, lékařského vědce a statistika Johna Ioannidis, jednoho z nejcitovanějších vědců na světě, je míra úmrtnosti na infekci 0,23%, a proto není vyšší než u mírné chřipkové epidemie.

https://www.who.int/bulletin/online_first/BLT.20.265892.pdf

Ioannidis také ve studii zveřejněné v lednu 2021 dospěl k závěru, že lockdowny nepřináší žádné významné zlepšení.

https://www.who.int/bulletin/online_first/BLT.20.265892.pdf

4. Porušení práva na informační sebeurčení prostřednictvím rychlých testů ve školách

Právo na informační sebeurčení jako součást obecného práva na osobnost v čl. 2 odst. 1 základního zákona je v zásadě právem jednotlivce rozhodnout o zveřejnění a použití svých osobních údajů. Tyto osobní údaje zahrnují také výsledek testu. Toto je také „datum“ osobního zdraví ve smyslu obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR), do které v zásadě nikomu nic není.

Tento zásah do základních práv je rovněž protiústavní. Protože se při konkrétních testovacích postupech ve školách zdá nevyhnutelné, že by se mnoho dalších lidí (spolužáky, učitelé, ostatní rodiče) dozvěděli například o „pozitivním“ výsledku testu.

To platí konec konců obdobně, pokud by byly vytvořeny podobné testovací bariéry pro přístup k nákupním nebo kulturním akcím.

Navíc přijde, že eventuální na základě vnitrostátní legislativy nařízená povinnost pro školáky se nechat testovat není krytá pandemickým zákonem, nezávisle na tom, že co se toho týče to je vystavené zásadních ústavních pochybnosti.

Podle § 28 IfSG mohou příslušné úřady přijmout nezbytná ochranná opatření způsobem, který je zde uveden, pokud jsou identifikovány „nemocné osoby, podezření na nemoci, podezření na nakažlivé osoby nebo osoby, které tuto chorobu odstranily“. Podle § 29 IfSG je lze podrobit pozorování a poté musí také tolerovat nezbytná vyšetřování.

Ve svém rozhodnutí ze dne 2. března 2021, ref. Č. 20 NE 21.353, bavorský správní soud odmítl považovat zaměstnance v domovech s pečovatelskou službou za nemocné, podezřelé z nemoci nebo nakažlivé. To by mělo platit i pro školáky. Klasifikace jako podezření na nakažlivost také nepřichází v úvahu.

Podle judikatury spolkového správního soudu je každý, kdo byl s dostatečnou pravděpodobností v kontaktu s nakaženou osobou, podezřelý s nakažlivostí ve smyslu oddílu 2 č. 7 IfSG; pouhá vzdálená pravděpodobnost nestačí. Je třeba, že předpoklad, že postižená osoba požila patogeny, je pravděpodobnější než pravý opak. Směrodatná pro podezření nákazy je pouze pravděpodobnost předchozího infekčního dění, viz rozsudek ze dne 22. března 2012 - 3 C 16/11 - juris Rn. 31 ff.

BayVGH, op. Cit., to pro zaměstnance v pečovatelských profesích odmítl. Na studenty neplatí nic jiného.

5. Právo dětí na vzdělání a školní docházku

Školáci podléhají nejen povinné školní docházce upravené státními zákony, ale mají také zákonné právo na vzdělání a školní docházku. Vyplyvá to také z článků 28 a 29 Úmluvy OSN o právech dítěte, která je v Německu platným právem.

Podle toho musí všechny smluvní státy nejen učinit základní školu povinnou a bezplatnou pro všechny, ale také podporovat rozvoj různých forem středních škol obecného a odborného typu, zpřístupnit je a zpřístupnit všem dětem (!) a přijmout příslušná opatření, jako je zavedení

bezplatnosti a poskytnutí finanční podpory v případě potřeby. Je třeba dodržovat vzdělávací cíle z článku 29 umluvy OSN o právech dítěte.

6. Výsledek

Žákům uložené donucení nosit masky a udržovat si navzájem odstup od sebe a od třetích poškozuje děti fyzicky, psychologicky, pedagogicky a v jejich psychosociálním vývoji, aniž by jim samotným dětem nebo třetím stranám poskytovaly jen okrajový přínos. Školy nehrají v případě „pandemie“ zásadní roli.

Použité testy PCR a rychlotesty jsou samy o sobě v zásadě ani zpočátku vhodné pro stanovení „infekce“ virem SARS-CoV-2.

Podle vysvětlení ve znalecké zprávě to vyplývá z vlastních výpočtů Institutu Roberta Kocha. Podle výpočtů RKI, jak vysvětluje znalec Prof. Dr. Kuhbandner, činilo při hromadných testech s rychlotesty nezávisle na příznaky, pravděpodobnost být skutečně infikován, při incidenci 50 (specifická testu 80%, citlivost testu 98%), jen 2 procenta. To by znamenalo: Na každé dva skutečně pozitivní výsledky rychlotestů by přišlo 98 falešně pozitivních výsledků rychlotestů, které by všechny musely být znovu testovány pomocí testu PCR.

(Pravidelný) nátlak na hromadné testování bez příčiny u asymptomatických, tj. zdravých lidí, u nichž již zdravotní indikace chybí, nelze uložit, protože je nepřiměřený vzhledem k účinku, kterého s ním lze dosáhnout. Pravidelné nutkání podstoupit test zároveň vystavuje děti psychickému tlaku, protože jejich schopnost chodit do školy je neustále testována.

Na základě průzkumů v Rakousku, kde se masky nenosí na základních školách, ale rychlotesty se provádějí třikrát týdně na celostátní úrovni, vyplývá podle vysvětlení odborníka Prof. Dr. Kráva bandner:

100 000 studentů základních škol by muselo vydržet všechny vedlejší účinky týdenního nošení masky, aby se zabránilo pouze jedné infekci týdně.

Popisovat tento výsledek jako nepřiměřený by byl zcela neadekvátní popis. Spíše to ukazuje, že vzdálení státního zákonodárce regulující tuto oblast vůči faktům nabylo takový rozměr, že se zdá být historicky.

Nařízením těchto opatření je ohroženo blaho dětí, jak je ukázáno v § 1666 BGB. Učitelé je proto nesmí nařídit. Nemohou se dovolávat příslušných státních vyhlášek a citované obecné vyhlášky, protože kvůli své nepřiměřenosti k dosažení požadovaných cílů porušují v každém případě zásadu proporcionality z důvodu jejich nepřiměřenosti a jsou proto protiústavní a neplatné.

Kromě toho mají děti zákonné právo na přístup ke školnímu vyučování.

Podle současného stavu vyšetření se zdá velmi pravděpodobné, že tento výsledek bude potvrzen v původním řízení. Další podrobnosti jsou v něm ponechány na rozhodnutí.

V rámci posouzení důsledků jsou při vydání předběžného opatření zváženy nevýhody, které vyvstanou, pokud nařízení požadované rodiči dětí není rodinným soudem splněno nejprve v předběžném opatření, ale později v hlavním řízení o věci a účinky, které nastanou, pokud rodinný soud již splní nařízení požadované rodiči dětí v řízení o předběžném opatření, to ale později v hlavním řízení nepotvrdí.

Nevýhody pro děti značně převládají, pokud bude zamýšlené nařízení odloženo rodinným soudem.

V každém případě rodiče nejsou schopni nebezpečí odvrátit, § 1666 BGB. S ohledem na blížící se konec velikonočních svátků je také naléhavě nutné přijmout okamžitá opatření.

Po tom všem bylo z tenoru evidentní rozhodnutí nutné. Jelikož jsou spolužáci v tenoru jmenovaných dětí postiženi stejným způsobem, rozhodl soud ve jejich prospěch.

Rozhodnutí o nákladech vychází z § 81 FamFG.